

70 éve történt

1941-ben több évtizedes álmukat látták megvalósulni az ocfalviak.

A falu XVIII. századi, romos állapotú és már szűknek bizonyuló református templomát 1843-ban bontották le. A régi templomból csak a tornyot őrizték meg, amely mellé már 1844-ben új hajlékot építettek. Az időközben omladozni kezdő tornyot 1882-ben szintén le kellett bontani, de mivel az egyházközségnek nem volt elegendő pénze új tornyot építtetni, a harangokat fából ácsolt haranglábon helyezték el. Az eklézsia presbitériuma ugyanakkor egy pénzalapot hozott létre új torony építése céljából. Az építkezéshez szükséges összeget a helyieknek sikerült az 1910-es évek közepére összegyűjteniük, azonban az első világháború eseményei bizonytalan időre elnapolták a munkálatok elkezdését. Az egyházmegyei tanács jóváhagyásával 1916 januárjában Ocfalva 1050 korona hadikölcsönt jegyzett, amit az egyházközség toronyalapjából utaltak ki. Ez a soha vissza nem térült kiadás anyagilag megviselte a kis lélekszámú ocfalvi egyházközséget, tovább késleltette az építkezést. 1916 márciusában az ocfalvi egyházközség a kisebbik harangját (18–20 kg) ajánlotta fel hadi célokra. „E két harang közül – olvashatjuk Kiss Ferenc lelkész feliratában – hadi célra az egyházközség a kisebbik harangját készséggel felajánlja. Tekintettel arra, hogy a templomnak tornya nincsen, s egy alacsony haranglábról vagyunk kénytelenek harangoztatni, a nagyobbik harang nélkülözni nem tudjuk. A kisebbik harang hangja annyira gyenge, hogy annak hangját híveink egyáltalán nem hallják meg.”

A háború után újra megkezdődött a toronyalap gyűjtése. 1930 márciusában püspöki jóváhagyással országos gyűjtést szervezett a falu az építkezések költségeinek fedezésére. A begyűlt pénzösszeg elégtelennek bizonyult a munkálatok kivitelezésére, ezért a pénzt tőkésítés céljából a Bögözi Hitelszövetkezetben helyezték el. Kedvező fordulatot csak a második bécsi döntés hozott. A magyar kormány által nyújtott 500 pengő rendkívüli államsegély tette lehetővé

az új torony építésének elkezdését, valamint leventeotthon, kultúrterem létesítését és a templom renoválását is.

Az új torony felszentelése 1941. október 18-án nagyszabású ünnepség keretében zajlott, amikor sor került az országzászló, az első világháborúban elesett hősök emlékműve, valamint két új harang felavatására is. A harangöntés és az építkezési munkálatok költségeihez az ocfalvi származású Mátéffy Zsigmond, valamint László Dezső, Mester Miklós és Kiss Kálmán országgyűlési képviselők is hozzájárultak.

A „magyar időben” állított világháborús emlékművön katonai jelképek, rohamsisak, puskatus és kardmarkolat láthatóak, míg az emlékmű mögötti templomkert kőfalára a magyar koronás címer és a Vörösmartyt idéző sorok is felkerültek: „*Hazádnak rendületlenül/ Légy híve, ó magyar. 1941*”.

De nem sokáig állhatott eredeti formájában ez az emlékmű sem, a második világháború végén, a magyar hadsereg és közigazgatás visszavonulása után a festett magyar koronás címert és a Szózatból vett idézetet a helyiek vakolattal kellett eltakarják. A vakolat eltávolítására csak az 1989-es változások után kerülhetett sor. Az elmúlt évtizedek során az emlékmű megrongálódott, omladozó feliratát és festett címerét remélhetőleg a helybeliek mielőbb kijavíttatják.

Hasonlóan hányatott sorsa volt annak a nemzeti színű zászlónak is, amelyet az ocfalvi ifjúság a második bécsi döntés (1940. aug. 30.) emlékére készített. A piros-fehér-zöld zászlón a következő felirat olvasható: „*Emlék. 1940. augusztus 30. az Ócfalvi Ref. Ifjúság*”. A második világháborút követően ezt a zászlót is rejtegetni kellett. Az 1990-es évek elején az ocfalvi születésű Pál Árpád házának padlásáról került elő, ahol egy befőttesüvegben közel fél évszázadig rejtegették. Azóta az ocfalvi templom karzatán található a falu történetének ez az értékes emléke.

Forró Albert

